

İsmail Karakuş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

9.10.2012

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Akşamlar

Değiştirmeye zorladığım zoraki yaşantıma,
Büyülü bir muskadır bu deruni akşamlar.
Hayal dağında bekleyen ulaşılmaz huzurum
Üzgünlüğümün kefaretidir, kaçmasına rağmen yıllardır.

Naylon kaplamalı hislerimi emdi yuttu akşamlar,
Yeni bir element oldu paslı çürük gövdeme
Gönlümün varoşlarını modernize ederek
İspatladı siyahın eşsiz güzelliğini

Beyaz problemlerle içiçeyken eskiden
Siyah mutluluğu damıttı bulutlu süzgecinden
Celal bir düşmanıyken siyahın ve koyu'nun
Farkında değildim akşamın siyahın oğlu olduğunun.

Artık ihanet yok kendime, akşama, kara'ya
Bağlıyım siyaha ve bütün tonlarına...

İsmail Karakuş

Ayrılığa

Ağlıyor oturmuş eski yerinde,
Karışıyor boşluğa hıçkırıkları.
Bekliyor durmaksızın, kalmış geride,
Unutamıyor hazin ayrılıkları.
Gökkuşuğına tırmanıyor hayallerinde,
Düşüyor, kayıyor hep ayakları.
Yüzerken yalnızlığın denizlerinde,
Kulaçları küçük, kifayetsiz kolları.
Maskeli omuzlarda, sahte zirvelerde,
Bilmiyor, kurulan sır tuzakları.
Mazideki vefalar yer etmiş gönlünde,
Silemiyor kalbinden vefasızları.
Düşüncesi belki hep en derinde,
Düşünerek yıkıyor zor tabuları.
Son anlardaki gibi ađu var gücünde,
Topladığı güller en sarıları.

İsmail Karakuş

Azad Et

sonsuzda,
galip bir gladyötör gururu,
ve bir,
hüzün resmi,
yaşadıklarım..
sessizliğin,
o huzurlu tatlı sesi;
ve yılgın bir ömrün,
hatıralara yaslanmış,
çaresiz yitimi.
hakikatin,
biçareliğin,
elden birşey gelmezliğin,
saplanmış noktası.
fırtınada tutulan,
kuru bir
ağaç kökü,
ya da ıssız bir adada,
okuduğun son kitap artık..
neşeni kıskandırmanın,
sana tersten dönüşü.
ve de duygu nehrinde,
başkalarını yıkaman sırayla...

....
değdi mi,
girmekte olduğun,
o sır kapısından,
bir daha girememeye?
ve göğü artık buz mavisi
görememeye.
ve hayata asla,
senkronize
bir dalış
yapamamaya.

..
asırlarla biriken,
sendeki eşsiz
elmas fırtınaları,
ver artık
hayatın yeni sahiplerine!
ki hayat azad olsun,
körelmiş
bütün bunak esaretlerden.

İsmail Karakuş

Bak Őu İŐe

Ađlaması kesildi,
Çocuk ruhlu gönlümün
Nevbaharım,
sürpriz bir kışta çıkageldi
Beklerken,
Ađlamaktan ölmeyi;
Solmuş karanfilime can verdi
Acil servis bulutu.
Karamsarlığımı yokeden
İyiliksever asitler,
Amadeydi emrime
Ufkumu açan sevgi dozerleri gibi.
Hepinize Őükranlar dostlar,
Sizi gönderene de.

İsmail Karakuş

Beklenen Bekleyiř

Buldum derken,
Köşegen huzuru,
Dizdim yine,
Gönlümün sıratına falcıları.
Kovamadım,
Yokoluş kodunu hücrelerimden,
Ve silemedim,
Simetrik işkenceyi beynimden..
Umut ışığının fitili bitik,
Gazı durmakta yerinde.
Çakmaktaşı korkuları,
Patlatır kof lambayı,
Ve yanar ümit ormanı,
Kalır geriye,
Sadece siyah bir tepe.
Şelalenin kenarında,
Kaktüs sıkıyorum su içmek için.
Farkındayım aslında,
Alyans mutluluğun.
Yakalarım derken,
Boy uzatan cüce atlarını,
Bekliyorum,
Cemreyi görmek için,
Mor çimenlerde.
Sönen,
Boş kurtuluş kandilimin yanında...

İsmail Karakuş

Bir Düştü

Sarnıcında unutulmuşken zamanın,
Helezonsu bir düştü yaşanılan anılar.
Sahici bir karadelikte,
Kayboluşun resmiydi aslında,
Konuşulanlar ve konuşanlar.
Sonu belli bir dehliz miydi,
Arkasına saklandığım liman?
Yoksa bir hülya tramvayı mı,
Sonsuza giden?

Galibiyken his savaşlarının
Mağlub olmak,
Sıradan bir karabasana.
Ve uyanmak ardından,
Korkulu, soluklu, terpuslu.
Sarnıcında unutulmuşken zamanın,
Helezonsu bir düştü yaşanılan anılar.

İsmail Karakuş

Bu sen misin?

Bu sen misin?
Yani Őu ağlamaklı
Titrek,
Bedbin sima!
Neydin sen,
Ađlamak bir yana,
Üzölmüş müydün hiç,
Bir ađlayana?

...
Zaman be,
Ah zaman var ya;
Ağlamayanı ağlatır.
Hatta,
Anlamayanı da.

...
Sensin evet,
Bu senmişsin de;
Sakladığın hüznlerde,
Buldum izini.
Senmişsin.

...
Bir daha,
Kendini saklamak istediğinde;
Benim gözyaşlarıma gel.
Kimse bulamaz orada seni,
Benden başka!

...

İsmail Karakuş

Çöl

Sıcaklardan gelen derinliđin sesi
Bir bukle serinlik verir misin
Ve bir damla su lütfen
Yüređimin gül noktasının
Ta içine

Çöl
Ateşinle bir parça kavur lütfen,
Yanmaya amade ciđerlerimi.
Ki kabahati sana yüklemesi kolay olsun.

Çöl
Ses ver de,
Raks etsin beynimin rakkaseleri.
Ve savur eteklerini,
Ve kavur onların da yüreklerini..

Çöl
Gel de gör,
Sen mi sıcaksın,
Yoksa gönlümün cehennemi mi?
Gel de yakayım seni,
Kalbimin serabıyla kandırarak...

Çöl
Şıkıysa gel hadi.

İsmail Karakuş

Esintinde Uyandım

Esintinde uyandım;
Galiba hayalinin meltemi,
Ve sesinin matemi,
Sundu.
Dertli, soluk,
Ve ayaksız bir tabureye yüklenmiş
Onlarca kabahat.
Karşılıksız ve ölüsüz
Bir düello sonrası,
Zihnindeki küskünleri,
Barıştırmalı mıydın bu kadar çabuk?
Gözlerinde astığın suçlular,
Bakışlarını parsellemişler.
Sen ve esintin,
Uyandırdın beni
Ve tüm
Ölümlüleri.

İsmail Karakuş

Gel

Semadan kop da gel
Kutsa gövdenin arka yüzünü.
Sahibine hüküm giydir,
Sindir alınıdaki cezbeyi.

Hu ları iç de gel.
Ki kus günahları parmaklarından.
Aldır kalbindeki pıhtıları.
Ve soldur kara güllerini,
Acınla beraber.

Yaşına küs de gel
Soğut avurtlarını karanlıkların.
Kıs gözlerini geceye,
Nefesinin ardından.

Şiirden düş de gel.
Atla mısralardan başaşağı.
Kafiyelere kurşun sık,
Rediflerin arasından.
Gül hayatın renklerine,
Sevdaları sallayarak.

İsmail Karakuş

Gözlerin Katletti Gecelerimi

Gözlerin katletti gecelerimi,
Aşk ilelebet olacak,
Sen törpülesende köşelerini.
Seninle fidan vermeye başlayan,
Gönlümdeki viran ormanlar,
Taze ölü kokuyor şimdilerde.
Gözlerin katletti geleceğimi.

Gözlerin katletti gecelerimi,
Sadist gamzelerin kavurdu benliğimi,
Ilıman aşk mevsimi bittiğinden beri,
Kurak aşksızlıkta su arıyorum.
Gözlerin katletti geleceğimi.

Gözlerin katletti gecelerimi,
Hayat önce suda başlamasaydı,
Gözlerinde başlardı kimbilir.
O gözler hayat pınarı bir zaman,
Belki bir zaman idam sehpası.
Gözlerin katletti geleceğimi.

Gözlerin katletti gecelerimi,
Gökkuşağım difüzyon sancısı çekerken,
Feodal bir ızdırap kaplıyor ufuklarımı,
Ve örseliyor hayallerimi lirik bir işkence.
Gözlerin katletti geleceğimi.

Gözlerin katletti gecelerimi
Elestü'de verilen söz gibi,
Bağlayıcılık üflüyor gözlerin.
Sahibimi hatırlatman hafifletici sebep,
Ve dünyamı mahvetmen
Elest kadar gerçek.
Gözlerin katletti geleceğimi.

İsmail Karakuş

Güz

Sunduğun laleler
Çürüdü gönlümde birer birer.
Ve iskaladı,
Zamanın esrik değirmenleri,
Geçen günleri bir çağlayan hızıyla.

Ey güz daha da soğu!
Dondur,
Şımarık hanendelerini beynimin.
Öldür onların benliklerini,
Benimkinden hemen sonra.

Ve kışı çağır akabinde,
Çabuk olsun seri cinayetlere.
İçimin kardanadamları
Çoktan astılar kendilerini,
Kışın geldiğini bilselerdi keşke.

Ey güz;
Soldurduğun yaprakların ahı,
Gözlerimde tutuşurken,
Sen misin,
Masum ve ağlamaklı uğultular fısıldayan?

Affetmem!
Yaprakların ayini bitmeden,
Ve ölülerini gömmeden boşluğa.

Ey güz!
Gönlümü salıverdirdin,
Kendi yalnızlığına.
Gel de bir laleden dinle,
Azrailsiz ölüm seanslarını.
Ve başıboş cemrelere sor,
Ölen tüm aşklarını.

Sunduğun laleler
Çürüdü gönlümde birer birer.
Ve iskaladı,
Zamanın esrik değirmenleri,
Geçen günleri bir çağlayan hızıyla.

İsmail Karakuş

Hastaysa Ölüm

Pes bir la sesi ver
Kulağımın hassas bölgesine
Bulutlardan bir hançer yap
Ki sapla aşklarımın bulutlarına!
Gökkuşayıyla pazarlık etme artık
Bırak ona renklerini
Bana bir yıldız bağışla
Asla kaymayan cinsinden.
Atlantis'te yer ayırttır
Tam pansiyon ve bir aylık
Belki ölüm hastadır
Belki yoktur ayrılık

İsmail Karkuş

His Dökümü

Yalnızlık akşamında
Çok uzun sürecektir belli,
Bu yorgun his dökümü

Tapon duygularım
Götürdü beni
Esmer kaderime
İsteksiz düşlerim azdı yine
Coşturdum
Kin sanatını.

Bayat silüetleri,
Yıkadım hizip yağmurlarıyla.
Canlandırdım
İblis papatyaları.

Küflenmiş zevklerimde,
Ortalama sevgileri hesapladım.
Antik sonuçlar çıktı
Eşittirin yanına.

Yalnızlık akşamında
Çok uzun sürdü
Bu yorgun
His dökümü

İsmail Karakuş

O'na

Emekli bir gülüştü
Ta uzaktan yolladığın
Kutsal metinleri yıkayıp
Ah'ları mı topladın yıllardır.
Sevgindeki
Anaç duyguları kilitle,
Ve sevda göynüğünden,
Savur tebessümlerini.
Uzat bir tutam elini
Ellerden kalan nasırlara.
Çiçek açsın
Tayinler damgalarda.
Konuştur Tevrat rüzgarlarını
Ve sigaya çek
Mezmurları bir bir.
Suçla Yusuf 'u,
Affet Züleyha'yı
Sağ yanına,
ölüm sun.
Miladı ödünç ver,
İsanın saçlarına.
Sahibine Hu gönder
Az da olsa yüreğinden.

İsmail Karakuş

Olmadı

Saadet sempozyumuna gönderdi,
Mutluluk öğrensin diye gönlünü.
Üzgünsü öyküleri hatmettiği sıralar,
Çirkeflik çukurunda debelendi olmadı.
Fikir yürütemeyen paslı akıl kutusuna,
Kargaşa emdirdi dumanlı kalabalıklardan olmadı.
Çalıştıysa da yapmak için barajlar,
Azgın,kızgın,sırnaşık sellere,
Beceremedi yapmayı,beceremedi olmadı.
Uçağı kalkarken gönül yolcularının,
Yakalamak istedi koştı peşlerinden,olmadı.
Sevgi tepesine giden dört bir yandan kapalı,
Çıkmak istediye de zirveye,olmadı,olmadı,olmadı.
Tırmanmaya çalıştı, yalınayak desteksiz,
Çiğ oldu aktı tepelerden düştü aşağı olmadı.
Beklemeyi dost tuttu bekleyenlerin ardında,
Hep bekledi orada baktı durdu olmadı.
Saadet sempozyumuna gönderdi,
Mutluluk öğrensin diye gönlünü,
Gönlü mutluluğu öğrendi,
Ama mutlu olmadı...

İsmail Karakuş

Ölölüğe

Tükendi mecal denen son kırıntı da,
Ve ümit satıcısından aldıklarım.
Örumcekler ikna olmuyorlar artık sözlerime,
Hatta karabasanlarım sırt döndüler tek tek.
Hergün gülüştüğümüz periler bile,
Unutmuşlar gülmeyi, küsmüşler.
Artık lut gölünden beter hayatın acı gölüyüm,
Yaşayıp yaşamadığı belirsiz,
Kendi halinde ölüyüm.

Neredesiniz iyi gün paylaşımçıları,
Ve neredesiniz kahkaha ortakları,
Yoksunuz zor anlarda ortalıklarda,
Şu sıralar ne de hoşsunuz.
Lut gölü de neymiş,
Dünyanın en çukur gölüyüm,
Bir ayağım hayatta,
Bir ayağım kefende,
Ben ne acaip ölüyüm.

Yollarda kalmış kaybettiğim resimler,
Topladım, hatırladım da,
Gülüp geçtim birer birer,
Her resim farklı gülümsedi bana,
Her resim ayrı bir şikayet fırlattı yüzüme.
Sonra üstüme gelmeleri için,
Yalvardım karabasanlara.
Ve yardım istedim;
Gecemi mahvetmeleri için,
Karabasan senatosundan.
Ben lut gölü olmalıyım,
Evet ben bir zehir gölüyüm
Hayattayım, yaşıyorum,
Yazı ben bir ölüyüm!

İsmail Karakuş

Örümcek Yası

Güneşten ödünç aldığım
Yalancı mutlulukla,
Fikrimi kandırıyorum kendimce.
Olmayan saadeti ayartıp,
Yukarı iniyorum,
Aşağı çıkanlara inat!
Şinekleri kurtarıyorum
Örümcek ağından.
Örümceği kaybediyorum
Gizli dostumken.
Sararken pembe gölgeler etrafımı,
Oturuyorum kendimle,
Örümcek yasında...

İsmail Karkuş

Pompei

I.
Sonra,
Dođduk hepimiz.
Hayat statik bir merdiven,
Görünen ama zor yürünen.
Hayaller pompei korkuları üretiyor
Taşlaşmış yüreklerle..
Bu taş insanlar da bir zamanlar insandı.
taşlaştıran onları,
unuttukları ihsandı.

II.

Bir statükocu dađ mı bozdu,
Köle elinden üzüm yemeyi?

III.

Pompei güneşti.
Sıcak başkaydı bu kez,
Güneş yastaydı.
Köleydi saltanat,
Ve lavlar burjuvaydı.
Akıllar sahibini unutmuştu,
Ama O hep ordaydı.
Pompei de sıcak vardı,
Bu sıcak başkaydı.
Sonra,
Dođduk hepimiz.
Pompei bir rüyaydı..

İsmail Karkuş

Sahip

Sahip,
Buyur ölümcül yalnızlığa.
Kafeslere astar çek.
Zevkleri idare etsin,
Fikirsiz kuşların.
Yoldaşına öğreti ödünç ver,
Aşklardan bahseden.
Eflatun üfle,
Akillerin kulak zarına.
Ve Rabbiyessirli sulardan içir,
Yeşil gözlü çocuklara.

Sahip,
Rejimleri incelt biraz,
Al havalarını yavaştan.
İblisleri çöz artık,
Mücadele öğrensin,
Acemi nefisler.
Zeki bir Nemrut gönder,
Ve eli çekiç tutmayan.
Velev yokuşlarda bekleyenleri,
Bekletme inişlerde.

Sahip,
Soruları cevapla,
Kısa olsun ve sırlı.
Bir tavsiye gönder,
Azrail'in kanatlarıyla.
Tarihi geçmiş kalabalıkları,
İade al,
Miladın en evveline.
Rahatlasın dünya,
Ve gökkuşağının son rengi...

İsmail Karakuş

Sensiz Parametreler

Sessiz harfleri sevmezdim hiç,
Sensiz alfabede sesli harf oldum.

Fersiz gözlere hiç bakamazken,
Sensiz bakışların öznesi oldum.

İssiz diyarlara gidemezdim hiç,
Sensiz sürgünlerden çıkamaz oldum.

Renksiz sevinçlere hiç aldanmazken,
Sensiz neşelerle raks eder oldum.

Sebepsiz soruları duymazdım hiç,
Sensiz cevaplarla yol bulur oldum.

Çölsüz seraplarda hiç görünmezdin,
Sensiz vahalarda sen bulur oldum.

Sonsuz yollara bakamazdım hiç,
Sensiz yıllara alışır oldum.

Sırsız gerçekleri hiç anlamazken,
Sensiz yalanlarla avunur oldum.

Sessiz bir tiyatroydu oynadığımız,
Sensiz perdelerin suflorü oldum.

Ruhsuz gülüşlere katlanamazken,
Sensiz tebessümlerin karşıtı oldum.

Arsız rüzgarlarla esemezken hic,
Sensiz meltemlerle savrulur oldum.

Yolsuz labirentlere tam saplanmışken,
Sensiz çıkışlarla kurtulur oldum.

Zevksiz hislerimden kaçamazdım hiç,
Sensiz kaçışlardan zevk alır oldum.

Akorsuz sazlara hiç vuramazken,
Sensiz hazlara kör mızrap oldum.

Dipsiz kuyulara bakamazdım hiç,
Sensiz derinlerde kaybolur oldum.

Şeksiz şüphesiz severken seni,
Sensiz sevgilerin düşmanı oldum.

Ve sensizliği hiç düşünemezken
Sensiz sessizlikte herşeysiz oldum.

İsmail Karakuş

Sözlerini Anlayamadığım Hüzzam Faslı Gibisin..

Sen
Sözlerini anlayamadığım
Hüzzam faslı gibisin.
Akrobatın
Ellerini emanet ettiği
Arkadaşına güveni gibi
Sahte güvendesin aşka.
Başını öne eğmekten vazgeçtiğin gün,
Kendi kurtuluş günüdür,
Resmi geçitli...
Ben sana tuzsuz okyanuslar vaadediyorum,
İçinde pembe yosunlar olan.
Vaadlerimi çoğaltırım,
Demokratik rejime geçersen.

Korkularını yendiğinde,
Bulacaksın kendini
Benim gönül malikanemde.
Silersen güvercin ürkekliğini,
Atarsan pıhtılaşmış güllerini içinden,
Ve seçersen aşkın herhangi bir tünelini,
Her çıkışta karşında
Sadece beni göreceksin.....

İsmail Karakuş

Tuhaflik Seziyorum Pastel Bakislarinda

Tuhaflik seziyorum pastel bakislarinda.
Gönlümün girdabında,
Kaybolacak mıydın bu denli?
Ve matlaşacak mıydın zihnimde,
Bu karanlık silüetle?
Sen ki,
En canlı hücremdin beynimin çeperlerinde.
Dumanlı bir başkaldırıydın,
Aşkımın beyaz tüneline.
Sendin,
Beni ben yapan bir zamanlar,
Benlerimin içinde..

Tuhaflik seziyorum pastel bakislarinda...
Perdelerden tanıyorum sesini.
Unutmuşluk yaşıyorum bir an.
Bakışındaki ölü yıkayıcıyı,
Hatırlıyorum bir yerlerden.
Efsanelerden kalan,
Mistik bir haykırış kusuyor gözlerin.
Fersiz ama kindar süzüyorsun.
Gözlerimin içini emiyor,
Sürüklüyorsun beni ve diğer benlerimi...

Tuhaflik seziyorum pastel bakislarinda.
Bir yeşil ormandayım.
Ama kapkaranlık ve ölümcül.
Bakışında haykırış,
Gülüşünde öfke var.
Duman, sis,
Ve korku yayıyor gözlerin.
Özlüyorum o eski gözlerini.

Tuhaflik seziyorum pastel bakislarinda.
Kapılıyorum,
Herşeye rağmen,
Engin denizlerine.
Ve ayılamıyorum yine bir süre.
Yine dalıyorum gözlerine,
Sonunda,
Benim olmayacağını bile bile.

Tuhaflik seziyorum pastel bakislarinda...

İsmail Karakuş

Uçun Güvercinler

Haydi uçun artık güvercinler
Ve konmayın bir daha pencereme.
Haber ulaştırın kumrulara
Ve bir de serçelere
Gidiyor dostunuz
Soğumuş ülkelere,
Gidiyor dostunuz
Beyaz bilinmezlere

Haydi uçun artık güvercinler,
Yetsin yasınız bu senelik.
Ve hüznünüzü dinlendirin bir süre.
Gidin penceremden,
Düşman tellere.
Gidin gökkuşağındaki,
Esrik sevgilere.

Haydi uçun artık güvercinler.
Konmazsınız bilirim,
Bir daha pencereme.
Şarkınızı söyleyin o eflatun göklerde.
Bir kırık dallı ağaç gördüğünüzde,
Hatırlayın lütfen,
Bu dostunuzu siz de!

İsmail Karakuş

Vakit Doldu

Saatler oldu nefes almayalı şöyle bir,
Günler oldu gülmeyeli,
Geceler oldu gelmeyeli sen
Vakit doldu, dünya durdu.

Başaklar oldu, büküldü boyunları,
Mevsimler döndü yaşımla beraber,
Servetler tükendi vuslatının uğruna
Vakit doldu, dünya durdu.

Zaman geçti üstüste yelkovandan,
Akrep zaten karışmadı hiç
Anlaşılmadı yolculuk, bilinmedi kıymeti,
Vakit doldu, dünya durdu

Rüzgarlar esti kum tepelerine,
Ve fırtınalar koptu çölde ardarda,
Meltem ferahlılığıyla serinlerken biz,
Vakit doldu, dünya durdu.

Gece örtemedi gündüzünü,
Gündüzün gecesine sırtı dönüktü
Güneş aya çelme takarken
Vakit doldu, dünya durdu.

Balıklar uçarken gökyüzünde
Zürafalar yüzmeye heveslendi
Kuşlar koşmaya başlamışken tam,
Vakit doldu, dünya durdu.

Verilirken tüm kararlar doğruluğa
Ve içilirken ölmeye o antlar
Tam da konulmuşken eller üstüste
Vakit doldu dünya, durdu.

İsmail Karakuş

Yaranamadım

İllegal haykırışlarla serinlettim,
Çöl yılgını gönlümü.
Su tabancalı çocuklardık,
Gerillası olmadan önce sevgi cephesinin.
Üzgünsü bir boyun büküştü kalan,
Titrek görüntülü mazilerde.

İhtiyacı yokken su verdim hep
Kaktüs ruhlı gönlüme.
Töreye kurban bir ruh gibiydim,
Sıkılğan, kırılğan, sonunu bilen.
Ve sona yaklaşmışken,
Hayalinde başa dönen.

Dert sarhoşuyken meze oldum,
Maymun iştahlı gönlüme.
Aynı fikirlerdi hep paylaşılan,
Ve aynı filmlerdi seyredilen hep,
Pembe matinelerde.
İtirafçı militandım onun gözünde,
Aşk karakolu nezarethanesinde.

Şifacı bir bülbül oldum,
Gülü yanan gönlüme.
Banadır dönüşün hey,
Gel acziyetimi dinle.
Kudurgan göller gibiydin,
Denizlere kafa tutan
Söyle içimin gangsteri,
Var mı elinden tutan?

İsmail Karakuş

Yorgun

Geçip gitti en son nehir
Bir garip arya gürültüsü
Evrendeki
İç bunaltan sessizlik.
Takatinin kıyamete kurulu
Saatli bombaları.
Bitkinliğinde,
Devlerin izi var
Sevdalarını çalan cüceler de
Cabası...

İsmail Karakuş

Yürüyüş

serin bir yürüyüş.
ölgün bir his yitimi.
ışığa koşuş yarışircasına,
elele,
hiç tanımadıklarınla.
tehlikeli bir parkur,
her dönüşte,
bir puan giz yazılıyor hanene.

saydam kuşların eşliğinde,
finişe belki en yakın görmek kendini.
frenleyemeden,
kendini gidişine bıraktığın
o sakın yürüyüş;
aslında,
bitirmeyi çokça istediğin
hülyalarının
kayıp krokisi.
yürüyüş,
ilelden ebede dek
süren,
sürecek olan,
sürmesi gereken
ve
yaşamla kaybettiklerini,
yürüyüşünle
kazanman birer birer.
kazanman
her keskin parkurda
bir kaybettiğini,
ve en sevdiğini belki...

İsmail Karakuş